U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce **P. Č.,** proti žalovanému **Ministerstvu kultury,** se sídlem Praha 1, Maltézské nám. 471/1, o námitce podjatosti podané proti členům senátu 8 Ca v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 Ca 129/2009,

takto:

Soudci JUDr. Slavomír Novák, JUDr. Hana Pipková a JUDr. Marcela Rousková **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného, vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 Ca 129/2009.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Městského soudu v Praze dne 5. 5. 2009 žalobu proti rozhodnutí ministra kultury ze dne 25. 3. 2009, č. j. 3755/2009. Městský soud v Praze usnesením ze dne 3. 11. 2009, č. j. 8 Ca 129/2009 - 37, zamítl žalobcovu žádost o osvobození od soudních poplatků, nicméně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 74/2010 - 89, toto usnesení následně zrušil. Žalobce byl poté usnesením Městského soudu v Praze ze dne 13. 2. 2012, č. j. 8 Ca 129/2009 - 112, od soudních poplatků osvobozen.

V kasační stížnosti ze dne 21. 1. 2010, brojící proti shora citovanému usnesení městského soudu ze dne 3. 11. 2009, vznesl žalobce námitku podjatosti vůči členům rozhodujícího senátu 8 Ca, když uvedl, že *„postup soudu je po všech stránkách vadný a zavdává důvod k pochybnostem o nezaujatosti soudu, u laika právního k nedůvěře v ‚justici‘ “.* Věc proto byla dne 26. 9. 2012 postoupena k rozhodnutí o námitce podjatosti zdejšímu soudu.

Soudci JUDr. Slavomír Novák, JUDr. Hana Pipková a JUDr. Marcela Rousková ve svém vyjádření k uplatněné námitce podjatosti ze dne 13. 9. 2012 shodně uvedli, že nemají žádný poměr k věci, ani k jejím účastníkům nebo jejich zástupcům a že se rovněž nepodíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení.

Nejvyšší správní soud posoudil podanou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Princip nestranného, nezávislého a spravedlivého rozhodování představuje základní pilíř a předpoklad fungování soudní moci; tento princip jsou proto všichni soudci povinni ctít a naplňovat. Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci mj. i tehdy, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem vyloučení je tedy taková povaha subjektivního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či jejich zástupcům, která je natolik objektivizovatelná, že lze důvodně pochybovat o soudcově nepodjatosti.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

V nyní projednávaném případě žalobce uplatněnou námitku podjatosti odůvodnil toliko tvrzením o „všestranně vadném" procesním postupu soudu. Ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. však výslovně uvádí, že *důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*. Další okolnosti, jež by mohly vést k pochybnostem o nezaujatosti soudců, žalobce neuvedl. Ani Nejvyšší správní soud sám takové okolnosti v daném případě neshledal. Za situace, kdy žalobce nikterak nekonkretizoval, z čeho by bylo možno dovodit podjatost rozhodujících soudců městského soudu a ani netvrdil, že by měli jakýkoliv poměr k věci, k účastníkům či k jejich zástupcům ve smyslu citovaného ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., nemůže uplatněnou námitku podjatosti považovat za důvodnou.

Nejvyšší správní soud proto rozhodl o námitce podjatosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení (§ 8 odst. 5 věta čtvrtá s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3
s. ř. s. a contr.).

V Brně dne 15. října 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu